

Juhlajano

Sävellys: Vesa Pölkki

Sanat: Anja Karkiainen

Juhlajano

Kuusi joulupuuksi kasvoi vesipulaa vailla,
sammiossa sulaessaan joi se aikalailta.
Kyllin kykeni se saamaan, vaikka puuttui juuri.
Tuiman janontuskan tuotti vasta juhla suuri.

Kas, kun metalliseen jalkaan joutuu kuusirukka
vuoksi vesikolon ahtaan uhkaa nestehukka.
Totta kai ne jotka nauttii kosteaa ja kystä,
tuo myös tyvisyvennykseen juomatäydennystä.

Vaan kun koko väki kotvan vedellyt on unta
riutuu rutikuivuudessa rungon sisikunta.
Tonttu silloin vihdoon tulla tohtii takaa uksen,
äkkää nääntyvän ja häätää nestevajauksen.

Vettä kipin kapin kantaa tonttu kiireenvilkkaa,
kunnes ei se enää mistään löydä tilkan tilkkaa.
Huoli neulasista painaa onnetonta oksaa.
Toista lientä tonttu sitten puulle juottaa hoksaa.

Kuusen kupposeen se kaataa pullon mallasjuomaa.
Ahnas imupinta aineen maittavaksi huomaa.
Tontun toistuvasti täytyy kaljoin täyttää jalka.
Hiukan hilpeäksi käydä latvakasvain alkaa.

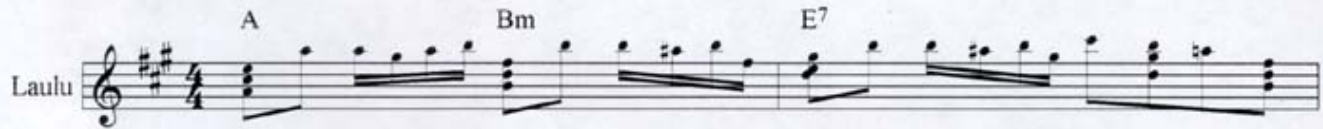
Pihkantuoksupilvessänsä huojumaan puu yltyy
helkytellen kellojansa, kunnes viimein kyltyy.
Kippoon vielä tippa jää, kun uni kuusen voittaa.
Kuinkahan se janonneekaan, kun taas aamu koittaa?

JUHLAJANO

Omistettu markan eurokertoimelle

Sävel: Vesa Pölkki
Sanat: Anja Karkiainen

Laulu

3 Kuu - si jou - lu - puuk - si kas - voi ve - si - pu - laa vail - la.
Kas, kun me - tal - li - seen jal - kaan jou - tuu kuu - si - ruk - ka
Vaan kun ko - ko - vä - ki kot - van ve - del - lyt on un - ta,
Vet - tä ki - pin - ka - pin kan - taa tont - tu kii - reen - vilk - kaa,
Kuu - sen kup - po - seen se kaa - taa pul - lon mal - las - juo - maa.
Pih - kan - tuok - su - pil - ves - sän - sä huo - ju - maan puu yl - tyy

5 Sam - mi - os - sa su - la - es - saan joi se ai - ka - lail - la.
vuok - si ve - si - ko - lon ah - taan uh - kaa nes - te - huk - ka.
riu - tuu ru - ti - kui - vuu - des - sa run - gon si - si - kun - ta.
kun - nes ei se e - nää mis - tään löy - dä til - kan tilk - kaa.
Ah - nas i - mu - pin - ta ai - neen mait - ta - vak - si huo - maa.
hel - ky - tel - len kel - lo - jan - sa kun - nes vii - mein kyl - tyy.

7 Kyl - lin ky - ke - ni se saa - maan, vaik - ka puut - tui juu - ri.
Tot - ta - kai ne jot - ka naut - tii kos - te - aa ja kys - tä,
Tont - tu sil - loin vih - doin tul - lai toh - tii ta - kaa uk - sen,
Huo - li neu - la - sis - ta pai - naa on - ne - ton - ta ok - saa.
Ton - tun tojs - tu - vas - ti täy - tyy kal - join täyt - tää jal - kaa.
Kip - poon vie - lä tip - pa jää, kun u - ni kuu - sen voit - taa.

9 Tui - man ja - non - tus - kan tuot - ti vas - ta juh - la
tuo myös ty - vi - sy - ven - nyk - seen juo - ma - täy - den -
äk - kää naan - ty - vän ja hää - tää nes - te - va - ja -
Tois - ta lien - tä tont - tu sit - ten puul - le juot - taa
Hiu - kan hil - pe - äk - si käy - dä lat - va - kas - vain
Kuin - ka - han se ja - non - nee - kaan, kun taas aa - mu

11 1.-5. 6.
suu - ri.
nys - tä.
uk - sen.
hok - saa.
al - kaa.
koit - taa?